

Information om nya regler avseende kunders hållbarhetspreferenser

När du som kund får råd om hur du ska placera dina pengar är den finansiella rådgivaren skyldig att samla in information om dig för att därefter bedöma om en viss sparprodukt är lämplig för dig att investera i (så kallad lämplighetsbedömning). Nu har det kommit nya EU-regler som ställer krav på att rådgivaren i lämplighetsbedömningen ska beakta om, och i så fall hur, du vill investera hållbart.

Det kan finnas olika uppfattningar om vad som är en hållbar investering. De nya EU-reglerna syftar till att underlätta och förtydliga rådgivningen kring så kallade hållbarhetspreferenser. Den finansiella rådgivaren ska förklara skillnaden mellan 1) huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer (engelska: Principal Adverse Impact, PAI), (2) hållbara investeringar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (SFDR) och (3) miljömässigt hållbara investeringar enligt EU:s taxonomiförordning (EU-taxonomin). I detta informationsblad ges översiktlig information om dessa skillnader. Genom att rådgivaren ställer frågor kommer ni att kunna fastställa om du har hållbarhetspreferenser och hur dessa i så fall ser ut.

Eftersom EU-regleringen fortfarande är under utveckling kan det i dagsläget saknas tillräcklig information för att koppla en viss sparprodukt till dina hållbarhetspreferenser. Detta kommer att lösas sig med tiden när mer information blir tillgänglig. Den finansiella rådgivaren kommer att lämna mer information om vad det här innebär för de sparprodukter som just din rådgivning omfattar.

1. Huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer (Principal Adverse Impact, PAI)

Huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer handlar om hur verksamheten i ett företag påverkar omvärlden på ett negativt sätt, bland annat miljön, arbetsförhållanden och sociala villkor. Till exempel kan verksamheten medföra utsläpp av koldioxid, påverka den biologiska mångfalden eller bryta mot OECD:s riktlinjer för multinationella företag. Om du vill undvika sådana negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer kan du därför välja att din finansiella rådgivare ska ta hänsyn till den typen av konsekvenser i rådet om investering.

Det är i dag inte tvingande för alla finansiella rådgivare och producenter av sparprodukter att lämna information om huvudsakliga negativa konsekvenser och hur dessa har hanterats för alla sparprodukter, så det är inte säkert att den informationen finns tillgänglig på marknaden.

2. Hållbara investeringar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (SFDR)

SFDR delar in sparprodukter efter om de har hållbara investeringar som mål (så kallade artikel 9-produkter), om de främjar miljörelaterade eller sociala egenskaper (så kallade artikel 8-produkter), respektive övriga produkter. Producenter av sparprodukter ska informera om hur dessa egenskaper och mål ska uppnås. Artikel 9-produkter får i princip enbart investera i företag som anses vara hållbara, medan artikel 8-produkter kan främja hållbarhet på andra sätt, till exempel via exkludering eller påverkansarbete. Artikel 8-produkter kan ha stor skillnad i ambitionsnivå i sitt hållbarhetsarbete.

Det är producenten själv, som utifrån SFDR:s definition av vad som utgör en hållbar investering, sätter upp kriterier för vad som ska anses som hållbart eller inte. Producenten ska informera om hur stor andel av sparprodukten som består av hållbara investeringar enligt sina kriterier. I bedömningen klassas hela företaget som hållbart även om endast en del av företagets verksamhet bidrar till ett hållbarhetsmål. Eftersom gränsdragningar kring hållbara investeringar kan vara olika för olika sparprodukter är det inte säkert att de går att jämföra på ett rättvisande sätt.

3. Miljömässigt hållbara investeringar enligt EU:s taxonomiförordning (EU-taxonomin)

Producenter av sparprodukter ska informera om hur stor andel av produkten som består av miljömässigt hållbara investeringar enligt EU-taxonomin. I EU-taxonomin definieras om ett företags ekonomiska verksamheter kan anses som miljömässigt hållbara. Genom att ange hur stor andel av investeringarna som ska vara placerade i verksamheter som är förenliga med taxonomin kan du som kund styra ditt kapital till mer miljömässigt hållbara verksamheter. EU-taxonomin är endast delvis klar vilket innebär att andelen i en sparprodukt som är förenlig med taxonomin kommer att vara lägre initialt. Med tiden väntas den andelen öka.

Punkterna 1–3 ovan kan användas enskilt eller kombineras för att fastställa dina hållbarhetspreferenser för din kommande investering. Om det inte skulle finnas någon sparprodukt i produktutbudet som motsvarar dina hållbarhetspreferenser finns det möjlighet för dig att anpassa dina preferenser. Den investering som du får råd om ska alltid vara lämplig för dig.